

IEDEREEN LEEST

Jaargang 1 - Nr.2 | april-mei-juni 2021 | Lente-editie

THE WORKING GROUP-
ONDERNEMERS
NICK EN SEM:

"Iedereen kan
marketing
gebruiken."

» pagina 3

MET 30 KM/U NAAR DE SUPERMARKT EN DE BEENHOEWER OP HET DORPSPLEIN

Ons dorp in de ban van ANPR-camera's



» pagina 4-5

VERENIGING IN DE KIJKER



"We hebben
zelfs tussen de
lockdowns
door
gerepeteerd!"

**LEEST
ZINGT**

» pagina 6

we
design.

designworks

www.designworks.be

Kom bloed
geven



Bloedafname Leest

van 17.30u - 20.30u

Feestzaal TER COOSE

Kouter 1a Leest

woensdag 2 juni

woensdag 1 september

woensdag 1 december

Maak een afspraak!

info@rodekruiismechelen-bonheiden.be www.mechelen-bonheiden.rodekruis.be

Surf dus naar www.mechelen-bonheiden.rodekruis.be en kies onder de rubriek 'Geef bloed of plasma' een afspraakmoment. Van harte welkom!!

» pagina 7

Binnen zonder bellen!

"Hopelijk kan er na corona
nog eens een straatfeest georganiseerd worden!"

COLUMN



“MIJN GEDACHT!” Als een slak door ons dorp

door Leo De Nijn

Moeten we nu per se wakker gaan liggen van de trajectcontroles die het stadsbestuur in en rond ons dorp gaat invoeren? Ikzelf in geen geval. We zijn allemaal in Leest komen wonen omdat het hier een gezellig en rustig dorp is, vlakbij grootstad Mechelen. Al is er met de jaren toch heel veel veranderd.

Wat een verschil met 40 jaar geleden toen ik van Reet (Rumst) naar Leest kwam wonen. Toen kon je hier, bij wijze van spreken, nog in je blote kont door het dorp wandelen. Dat is nu wel wat anders. Als je niet goed oplet rijden ze vandaag de dag je broek nog uit. Want mijn dorp, dat ik zo liefheb, is een heuse sluipteg geworden.

De weg is toch van iedereen, hoor ik je zeggen. Inderdaad, maar door allerlei werken

op de N16 in Heffen, hebben auto- en vrachtwagenbestuurders de voorbije jaren ons dorp leren kennen als een perfecte sluipteg. Wanneer het wat te druk wordt op de Koning Boudewijnlaan en de N16, zie ik ze Leest langs de Blaasveldstraat komen binnenrijden.

Uit nieuwsgierigheid én omdat ik mijn denken wou bevestigd zien, ben ik eens in de Blaasveldstraat gaan postvatten om achter enkele tientonnars mijn autootje

aan te pikken. Zoals echte detectives dat doen: afstand houden – dat zijn we in deze coronatijden nu toch al gewoon – en afwachten waar die gasten naar toe rijden. Misschien moeten de camions in Kapelle-op-den-Bos zijn? Of een vracht gaan lossen bij een landbouwer? Niets daarvan.

Ik moest goed op mijn tellen passen of de ANPR-camera in de Juniorslaan zou mij nog een duur experimentje hebben gekost.

Samen met een paar vrachtwagens ben ik door ons dorp, over de Zennebrug en de Leestsesteenweg, naar het Battelcomplex gereden. Het was de proef op de som dat veel vrachtwagenchauffeurs deze route door ons dorp gebruiken om de drukke gewestweg N16 te vermijden.

Daarom ben ik pro trajectcontroles en het inbouwen van vrachtwagensluizen. Dat ikzelf als een slak door mijn dorp ga moeten rijden, heb ik er wel voor over. Veiligheid boven alles. Het zal effe wennen zijn. Maar misschien kunnen we straks weer in een dorp leven waar de rust een beetje is weergekeerd. Zonder het gebulder van doortrekkende vrachtwagens. Maar waar het schuim van mijn pint, op het terras in de Vivelamour, niet langer op mijn tafeltje klotst.'

KRONIEK VAN EEN DORP



Het belang van Prolegem en het ontstaan van Leest.

Gelukkige mensen hebben geen geschiedenis, zo luidt het gezegde. Leestenaar Bart Lauwens vindt nochtans zijn geluk in het zich verdiepen in de geschiedenis van ons Zennedorp. 2020 was het jaar dat de Leestenaar al wandelend zijn dorp ontdekte. Wie door het landschap struint, staat niet altijd stil bij hoe iets ontstaan is en hoe het zich door de eeuwen heen heeft gevormd. In deze rubriek laat hij je Leest ontdekken op een andere manier.

De vorige keer hadden we het over het belang van de Zenne. Paralleel met deze rivier liep de oude Zenneweg die al de Zennedorpen, versterkingen en sacrale plaatsen verbond.

Onze dorpskern moet ontstaan zijn uit de kruising van de Zenneweg (via Kouter, dorpsplein naar Molenstraat), die van Grimbergen naar Rumst liep, met de Mechelse baan (die vanuit Mechelen de Zenne overstak en over het dorpsplein via Ten Moortele en Vinkstraat, Wagenmakersstraat en Juniorslaan naar Tisselt liep). Op oude kaarten vind je de oudere straatbenamingen terug. De Kouter was vroeger de Laerstraat. De Pastoor De Heuckstraat heette dus de Mechelse baan. Ten Moortele was vroeger 's Heerestraete en later de Scheerstraat. De Vinkstraat stond bekend als de Koey(e)straat en de Wagenmakerstraat heette de Tisseltbaan. De Juniorslaan bestond nog niet en de Dorpstraat was een veldweg.

De dorpskern sloot aan bij het koutergebied van Prolegem. Dat was een Frankische nederzetting die ontstaan is rond de sacrale plaats waar later het klooster van Leliëndael aan de doorwaadbare plaats aan de Zenne gebouwd werd. Dat klooster lag ook aan een belangrijk kruispunt van de Zenneweg met de oude heirbaan Mechelen-Aalst of ook nog de Gentse weg genoemd. Door de plotse klimaatsverandering rond 3900 voor Chr. verschoven als gevolg van vloedgolven de woonsites naar hogere gebieden. Onze dorpskern moet rond die periode ontstaan zijn. Kelten mengden zich onder de plaatselijke bevolking en de belangrijke trafiek over de Zenneweg zorgde dat al die woonkernen rond de Zenne op de hoge oever te bereiken waren. Het grote agrarische veldencomplex zorgde voor het levensonderhoud van de Leestse dorpskern en de kloostergemeenschap achteraf. Dit oudste akkerland van Leest grenzend aan de dorpskern en het beemdengebied van de Zenne was eigendom van het grote dorps-hof: Het Hof van den Broecke of te Hoogvorst. Dat lag aan de grote kronkelende bocht (die ondertussen is afgesneden en rechtgetrokken)aan de Zenne. Over dit hof komen we in een volgend artikel uitgebreid terug.

Het belang van de ontstaanswegen in de dorpskern kan verklaren waarom de kerk er achteraf naast gebouwd werd. Pas via de charter van bisschop Burchard van Kamerijk (Cambrai) in 1129 werd er iets vermeld over onze parochie. Hoe onze dorpsnaam ontstaan is verklaren we hieronder.

De naam : Leest.

Er bestaan verschillende meningen over de oorsprong van de naam van ons dorp. Men heeft in oude documenten de volgende benamingen tegen gekomen: LENST (1129,1267,1271), LESTH (1250), LEST (1317), LIEST (1217), LEEST (1302,1327,1349,1460 en volgende jaren).

Oorspronkelijk dacht men omdat hier plaatsen waren waar veel lis groeide dat LEEST samengesteld was uit "Lisc" of "Lise of Lese" wat lis of biezen betekende en "uth" welke een plaatsaanduiding was. Dus LEEST was een plaats waar lis of biezen groeide?

In het middelnederlands betekende "Lees,Lese,Leise"

gracht, voor of wagenspoor. In het Leestse dialect spreekt men over een "karliës"

De meest logische benaming zou wijzen op de slijkerige bodem waar verschillende "liësen" elkaar kruisten. De Leestse nederzetting is ontstaan rond dit kruispunt van de drukke Zenneweg en de Mechelse baan. Het drukke gerij van karren maakte onbetwistbaar vele wagensporen of "Liësen"? Liës + achtervoegsel -t vormen onze dorpsnaam J. Lindemans vroeg zich in "Plaatsnamen" af of er in Leest misschien de naam van een verdwenen boomsoort zit? Het achtervoegsel -t verschijnt in oude oorkonden als -ut, -at, -it en werd later dof als -et en -t dat afstamt van het Latijnse -etum. Die samenstelling was terug te vinden in boomnamen eindigend op -t zoals in Aalst =aals=els, enz... Of omdat het hier altijd plezant aan toeging zocht men wellicht een plaatsnaam die rijmde op "Feest"?

Meer weten? Op de website van Leest (www.leest.be) vind u een uitgebreider verslag. B.L.

AMBACHTELIJK BIER GEBROUWEN, MET GERSTEMOUT EN ONBESPOTEN HOP
BROUWERIJ DEN TRIEST

ZENNEDIJKERKE
ASPIS CHIRO LEEST
2811

1 x 75 CL = €9
3 x 75 CL = €25

ONLINE BESTELLEN OF IN DE VOLGENDE WINKELS:
DELHAIZE LEEST, SLAGERIJ CREMIE EN HOEVEWINKEL 'T HERTSVELD

Wie schrijft die blijft

Voor ingeweken Leestenaar Omer was het overlijden van zijn zoon Vincent (1981-2018) de aanleiding om te gaan schrijven. De gewezen politicommissaris die vandaag actief is als gids in het Dossin-museum beschreef zijn bewogen leven in 110 columns. De columns werden tot boek 'Testament van taal 2020' gebundeld en met illustraties van zijn vrouw Nathalie onder het pseudoniem Nathan Juda in eigen beheer uitgegeven. Via dit boek willen Omer en Nathalie een boodschap van moed en hoop overbrengen en de wens van Vincent om niet vergeten te worden, waarmaken.

Wil je graag dit boek van een dorpsgenoot lezen? Omer en Nathalie brengen dit graag tot bij je thuis. Bestellen via nathanjuda@yahoo.com of op 015/27 79 89.



"Er waren in de Kouter drie klaslokalen, eentje stond leeg. Er hingen landkaarten, er stonden reservebanken en alle gerief om ons bezig te houden. Juffrouw Maria Reinhard, de dochter van de koster, stond in voor het vijfde en zesde leerjaar. Zij was de strengste." "Bij juffrouw De Boeck leerden we staplieders zoals: 'Leopold komt weer op den troon, hij blijft onze koning', dan liepen we langs onze rij banken. Dat was stilaan de tijd van de koningskwesatie. Juffrouw De Boeck las soms mooie verhalen voor. Wij hebben bij juffrouw Maria veel moeten leren om die twee rustige jaren van juffrouw De Boeck bij te benen."

Deze passages komen uit 'Mijn jeugdherinneringen' van Lisette Fierens uit de Winkelstraat.

Wil je meer lezen?

Je vindt het volledige verhaal op www.leest.be

Onze heemkundige kring 'Leest Geweest' verzamelt herinneringen van Leestenaars: vindt u bij het opruimen van zolder of kelder oude foto's, dagboeken, brieven, rapporten, affiches of folders die iets met Leest te maken hebben? Gooi ze dan niet weg maar contacteer Leest Geweest: leestgeweest@gmail.com of 0476 21 73 01



THE WORKING GROUP (TWG) HEEFT PERFECTE MARKETINGSTRATEGIE ONDER ÉÉN DAK



Sem Govaert (links) & Nick Publie

Corona heeft ons als team alleen maar sterker gemaakt

LEEST - Je moet het toch maar doen. Twee maanden voor het coronavirus toesloeg, startten Nick Publie en Sem Govaert het marketingbedrijf The Working Group (TGW) op in de Juniorslaan in Leest. Ons land ging in lockdown. De ondernemerswereld kraakte op zijn grondvesten. Alle opdrachten bij de jonge Leestse ondernemers werden geannuleerd. "Corona deed een mokerslag uit, maar we zijn héél snel terug recht geklauterd. Het communiceren naar klanten is nooit gestopt, integendeel. Een goed product heeft een stevige marketing nodig en dat hebben wij hier allemaal onder één dak!"

Verbazend hoe twee dertigers zich met hun nieuw bedrijf door de crisis knokken. Ook al blijft het virus rond ons hoofd zweven, de twee bezielers van The Working Group, weten hoe ze het moeten neerslaan.

Maar wie zijn die gasten van dat imposante bedrijf aan de Juniorslaan, vlak voor de spoorwegbrug richting Tisselt. En wat spoken ze daar zoal uit?

Nick Publie (38) uit Leest en Sem Govaert (34) uit Zemst leerden elkaar kennen in een reclamebedrijf in Mechelen. Het zijn geboren initiatiefnemers. Dat uitte zich bij Nick al in het leiding geven bij de chiro van Leest, bij Sem in



het jeugdhuis in Epepegem. Tien jaar geleden gingen ze als zelfstandigen hun eigen weg. Bij Nick lag de focus op het grafisch ontwerpen en printproducties. Sem was een krak in het web- en digitaal wereldje. Maar ze verloren elkaar niet uit het oog.

In 2015, na een avondje stappen in Epepegem, kwamen de eerste plannen boven water om samen een zaak te starten.

"We zijn niet over één nacht ijs gegaan. We hebben bijna 5 jaar aan de zakelijke puzzel van TGW gelegd. Waarom zo lang? Omdat we de ambitie hadden om de hele marketingsector HIER in ons bedrijf te faciliteren. Alles aanbieden van A tot Z voor de klanten. Het werd een zoektocht naar een team van experts, die hun wagonnetje aan dat van ons wilden hangen. Alles moest van dag 1 top zijn, anders valt het hele kaartenhuisje in elkaar. Want een ketting is maar zo sterk als zijn zwakste schakel", vertelt Sem Govaert.

Acht verschillende bedrijven

TGW is het gecentraliseerde brein van de hele groep. De denktank waar alle doelstellingen van bedrijven en/of hun producten verzameld worden om daar de perfecte marketingstrategie voor uit te rollen. Daarvoor heeft het binnen de

holding 8 verschillende bedrijven, elk geleid door experts in hun vak. Dat gaat over grafische vormgeving, groot formaat printing, web development, video & fotografie, copywriting, online advertising, distributie tot de organisatie van evenementen.

"Heel dat pakket beheren wij in eigen huis met 25 medewerkers. Hierdoor kunnen we altijd snel schakelen. Zo houden we de ketting héél kort en hangen we niet af van externe leveranciers. Elke vraag van de klant kunnen we meteen beantwoorden. Deze manier van werken geeft ons veel flexibiliteit. Wij verkopen geen gebakken lucht. Iedereen kan marketing gebruiken. Wij zorgen ervoor dat het project van de klant - banners, advertenties, websites, logo's, en veel meer - een investering wordt en geen kost. Geeft de klant ons 100 euro, dan zorgen wij dat hij 120 euro terug krijgt. Onze klanten moeten zich alleen focussen waar ze goed in zijn. Bij de ene is dat pensen bakken, de andere keukens maken of auto's verkopen. Maar elk product moet geruggesteund door de juiste marketing. Daar zorgen wij voor", gaat Nick verder.

Even niet meer dromen

De twee bezielers van TGW hebben door corona hun businessplan in 2020 een beetje moeten aanpassen. "Wanneer je een nieuwe zaak start en 10 weken later gaat alles op slot, dan hoor je 't wel donderen in Keulen. Ons orderboek zat propvol. Wij hadden in gedachten dat we 'de wereld gingen overnemen'. Maar op 14 maart 2020 werden alle opdrachten geschrapt en was het even gedaan met dromen. We zijn niet als geslagen honden in een hoek gaan zitten. Zo zitten we nu ook niet in elkaar. Communiceren is onze core business. Dat is nooit gestopt. We zijn op andere opdrachten gesprongen: zoals bijvoorbeeld het maken van panelen met opschriften voor winkels met 'Niet hamsteren' en duizenden pijlen om corona-gewijs door handelszaken te stappen. We zijn ook tal van winkels gaan bekleven."

Nog omzet van 2,4 miljoen euro

Dat lijkt op een stevig gevecht tegen corona? "Wij zijn een week dicht geweest. Niet geprofitteerd van tijdelijke werkloosheid, want dan moesten we de zaak sluiten. Daarna is de motor beginnen draaien. We hebben in ons eerste boekjaar 2020, samen met al onze ondernemingen, een omzet van 2,4 miljoen gehaald en drie nieuwe medewerkers aangeworven. We hebben 375.000 euro geïnvesteerd in een volledig nieuw machinepark met printmachines. Er is hier geen dividend uitgekeerd. Maar we hebben al onze winsten geherinvesteerd om als bedrijf sterker te worden. Die weg willen we verder bewandelen: nog meer investeren in onze infrastructuur zoals in onze printafdeling en distributieafdeling. We wachten momenteel op een nieuwe snijmachine uit Zwitserland van 212.000 euro. Maar TGW wil ook investeren in mensen, want zij zijn een meerwaarde, ja zelfs de sleutel van het succes in heel ons verhaal", verzekert Sem Govaert.

Dromen van een nominatie

Mag ik nog naar jullie toekomstplannen vragen? "We gaan na corona minstens nog een versnelling hoger schakelen. Directeurs bestaan hier niet. We zijn niet meer of niet minder dan alle medewerkers. Corona heeft ons zeer nauw laten samenwerken. Daar hebben we heel veel uit geleerd. Vandaar ook onze naam 'The Working Group'. Wij willen onze klanten mee helpen en steunen om tegen de Nederlandse concurrentie, zoals een Bol.com - om er maar één te noemen - op te boksen. Waar dromen wij nog van? We zouden binnen enkele jaren graag meedoen voor een nominatie van Beste Werkgever van het Jaar. Dat zouden wij een grote eer vinden", besluiten de twee bezielers. (LDN)

WAT VINDEN LEESTENAARS VAN DE MOBILITEIT IN HUN DORP ?

"WEGVERSMALLINGEN MOETEN WEG"

Nick Parms (56), buschauffeur en leraar Pol Van Dessel (61) vinden dat er komaf moet gemaakt worden met de wegversmallingen ter hoogte van de Sint-Niklaasschool en aan de kerk. Pol: "De asverschuivingen in het dorp zijn voor fietsers een hinderpaal. Autobestuurders geven plankgas om de versmalling aan de kerk nog snel over te steken. En dat wanneer vertragen op deze plaats toch het doel moet zijn. Ook voor het oprijden van

de fietsbrug aan de Zenne is het voor fietsers bijzonder gevaarlijk. Het zijn niet allemaal hoffelijke chauffeurs. Nick is pro trajectcontroles want het gaat van kwaad naar erger. "Ten Moortele is een probleem naar veiligheid voor voetgangers, die van de parkeerplaatsen op het dorpsplein oversteken om naar de school De Spiegel of het Dorpshuis te stappen. Dat kan opgelost door enkelrichting in te voeren voor auto's richting



Vinkstraat. Dat er gekozen wordt om het zwaar verkeer uit de dorpskern te weren vind ik een goede zaak." (LDN)

"ZWAAR VERVOER MAAKT HET ONGEZELLIG"



Simon Lauwens (25), Ward Dons (24) en Dimitri Collon (27), de uitbaters van het dorpscafé Vivelamour weten al lang hoe druk en onveilig het is in de dorpskern. "Het zwaar verkeer dat door ons dorp raast, is oorzaak dat we hier voor ons café geregeld met verkeersopstoppingen zitten. De afslag vanuit het dorp naar de Kouter nodigt veel autobestuurders uit om

extra gas te geven. We voelen ons onveilig wanneer we de straat met drank voor de klanten oversteken. Het drukke verkeer maakt het niet meer gezellig op ons terras. Klanten moeten dikwijls roepen om met hun tafelenoten te kunnen praten. Dat het sluipverkeer weg moet, kunnen we alleen maar toejuichen." (LDN)

"VEEL OBSTAKELS VOOR FIETSERS"

Leestenaars Rita Janssens en Guy Van Praet zijn fervente fietsers bij Willy's Palace Wielerclub. "Trajectcontroles en de vrachtwagensluis mogen er komen, maar enkel in de dorpskern. Er is voor fietsers nog een pak werk aan de winkel in Leest. In de wijk Esptweg worden de stenen door boomwortels omhoog geduwd. Er liggen al veel stenen los, wat zeer gevaarlijk is. Dat kan ook gezegd van drie grote betonblokken op de hoek van de Pastoor De Heuckstraat met

de Molenstraat. Zeker wanneer je wil afslaan met auto's die rakelings naast u komen rijden. Ook de oversteek van de Wagenmakersstraat naar de Vinkstraat blijft met een veel te hoge boordsteen een gevaar voor valpartijen. Er mag ook wat gebeuren met de 90-graden bocht in de Kooterweg (wegeltje tussen het kapelletje en de apotheek). Levensgevaarlijk voor fietsers, die geen enkel zicht hebben." (LDN)



Veilige fietsroutes zijn prioriteit

Er moet ook wat gebeuren met de fietsinfrastructuur in Leest. Er wordt werk gemaakt van veilige fietsroutes. Het fietspad in de Juniorslaan wordt verder verhard en er zijn plannen voor een fietssnelweg.

"We willen volgend jaar werk maken van veilige fietsroutes tussen en in de dorpen. Zo moeten onder meer de Molenstraat en de Kouter in Leest en in het verlengde daarvan, de Hombekerkouter, betere fietspaden krijgen", vindt schepen Vicky Vanmarcke.

Burgemeester Vandersmissen: "In de investeringsbudgetten voor Leest hebben we ook nog de aanleg voorzien van het stuk fietspad in de Juniorslaan dat nog niet verhard is. Dat is het stuk vanaf de Blaasveldstraat tot aan de gemeentegrens met Tisselt (Willebroek). Er komt ook een fietssnelweg parallel aan de spoorlijn Hombeek-Willebroek, maar voor deze beide projecten is nog geen exacte timing voorzien."

Voor de Leestenaars die via de Leestsesteenweg met de fiets naar Mechelen rijden, is er goed nieuws. Binnenkort gaat de bestaande verharding van het fietspad over de hele lengte er volledig uit en wordt vervangen door asfalt. Oneffenheden aan boomwortels worden ook weggewerkt. (LDN)



BELA
BOUWONDERNEMING

WWW.BELA-BOUW.BE

0478 26 38 54

INFO@BELA-BOUW.BE



Kouter 85 - 2811 Leest

☎ 0478 26 38 54

www.debeck-bvba.be

grondwerken

wegenwerken

rioleringswerken

containerdienst

BURGEMEESTER ALEXANDER VANDERSMISSEN

IN NAJAAR WORDEN IN CENTRUM LEEST VIER NIEUWE TRAJECTCONTROLES UITGEROLD

We willen vooral komaf maken met het zwaar vervoer

Niet alleen wij allemaal, maar ook het stadsbestuur van Mechelen wil het zwaar verkeer weg uit het dorp van Leest. Daarvoor worden dit najaar nieuwe trajectcontroles uitgerold en vrachtwagensluizen ingebouwd. De mastodonten die van de Juniorslaan, door het dorp naar het Battelcomplex gaan rijden, worden door de slimme camera's gefotografeerd en beboet. We gaan allemaal met 30 km/u door ons dorps hart moeten rijden. "Leest moet op deze manier weer leefbaar worden", zeggen burgemeester Alexander Vandersmissen en schepen van Mobiliteit, Vicky Vanmarcke (Vld-Groen-m+-) in een gesprek met Iedereen Leest.

Draai met een passer een cirkel van een honderdtal meter rond de Dorpstraat en je komt sowieso in de zone 30, waarin we dit najaar gaan terecht komen. Het dorps hart is nu al voor een deel zone 30 maar fotograferen doen de camera's je nog niet. Uitgezonderd de trajectzone Juniorslaan naar de Dorpstraat, waar we toch nog met 50 km per uur mogen doorrijden. Daar komt dit najaar verandering in. Want de nieuwe trajecten gebieden ons allemaal niet harder dan 30 km per uur te gaan rijden.

De vier nieuwe trajectzones (zie groene stippellijnen op bijgevoegd kaartje) die ons dorp leefbaarder moeten gaan maken zijn :

- Pastoor De Heuckstraat-Dorpstraat
- Molenstraat-Pastoor De Heuckstraat
- Pastoor De Heuckstraat-Kouter
- Dorpstraat-Kouter

Het komt er eigenlijk op neer dat alle doorgaand vrachtverkeer langs elke invalsweg (Blaasveldstraat/Juniorslaan, Homkerkouter/Hombek, N16(Heffen)/Molenbeekstraat en de Leestsesteenweg aan de Zennebrug) ons dorp komt binnengereden, door de camera's gaat gevolgd worden.



Plan van de 4 nieuwe trajectzones.

Wat is hier eigenlijk de bedoeling van?

Burgemeester Alexander Vandersmissen : "Uit elke bevestiging blijkt dat vrachtverkeer én snelheid de grote bezorgdheden zijn van de bewoners in de dorpen en wijken. De politie komt er niet toe om al het zwaar sluipverkeer te controleren. Daarom gaan we een zogenaamde 'vrachtwagensluiz', invoeren in het ANPR-camera-systeem.

Deze sluisen worden in dit technologisch systeem ingevoerd tussen de Juniorslaan en de Leestsesteenweg. Vrachtwagensluizen werken met een doorrijtijd. Is die tijd heel kort, dan weten we dat het gaat om doorgaand verkeer. Is er meer tijd tussen de twee meetpunten, dan is het duidelijk dat de vrachtwagenbestuurder kwam laden of lossen. Dat kan bij een bouwverf, cafés of een supermarkt in het dorp zijn. Maar van de doorrijders wordt een hit in het camerasysteem opgeslagen en volgt een paar dagen later een boete in hun brievenbus. Vrachtwagens moeten dus routes volgen via wegen die beter uitgerust zijn om zwaar vervoer te verwerken en industrieterreinen te bereiken. Signalisatieborden aan alle invalswegen gaan vrachtwagenchauffeurs op tijd op de hoogte van de nieuwe situatie brengen. Uiteraard blijft de dorpskern steeds toegankelijk voor de hulpdiensten, het



Burgemeester Vandersmissen en schepen Vanmarcke in de Dorpstraat

openbaar vervoer, landbouwvoertuigen en vuilniswagens."

We gaan in de nieuwe trajectzones maar 30 km/u mogen rijden. Maar wat met het verkeer dat van de Juniorslaan komt, waar je 50 mag rijden en in de Kouter waar bestuurders zelfs met drie opeenvolgende verschillende snelheden gaan te maken krijgen?

"Op deze nieuwe trajecten (stippelijne op kaartje) gaan we de snelheid van 50 naar 30 km/u herleiden. We plukken de snelheidsduivels eruit. In Leest is vandaag één trajectcontrole actief. Dat is die van de Juniorslaan naar de Dorpstraat. Die 50-bepanking blijft behouden, tot bij het begin van de nieuwe trajectzone Dorpstraat (ter hoogte van de apotheek) en loopt tot vlak voor de Zennebrug, op het einde van de Pastoor De Heuckstraat. Ook de Leestsesteenweg blijft een gecontroleerde trajectzone van 50 km/u, zoals het nu is."

Is dat ook zo op de Kouter voor het verkeer dat uit Hombek komt aangereden?

"Hombekouter-Kouter blijft 70, maar we gaan een overgangstrook van zone 50 invoeren tussen de 70 en het binnrijden van het nieuwe 30-traject. Die exacte strook moeten we nog vastleggen."

De invoering van de trajectcontroles heeft nog andere voordelen?

"Omdat we nu de snelheid automatiseren, zal er ook trager gereden worden en zijn paaltjes en asverschuivingen niet meer nodig. Dat laat ons toe om de rijbaan kwalitatief heraan te leggen en Leest-centrum nog leefbaarder te maken."

Dubbele knip moet sluipverkeer in Vinkstraat halt toeroepen

LEEST - Vanaf maandag 7 juni wordt gestart met een proefopstelling in de Vinkstraat. De straat krijgt op de splitsing met Ten Moortele op twee plaatsen een knip. "We willen met deze maatregel het doorgaand verkeer uit de Vinkstraat bannen en tegemoet komen aan de klachten van de bewoners, die het sluipverkeer kotsbeu zijn", zegt schepen van Mobiliteit, Vicky Vanmarcke (Vld-Groen-m+).

"Een proefopstelling is een tijdelijke ingreep. Maar als de bewoners na de zomer de maatregelen goed vinden, dan komen de stops er definitief. We hebben deze week met de bewoners van de Vinkstraat, Ten Moortele en de twee woonwijken in de Esptweg en de Roekstraat, via een digitaal overleg, de plannen voor de proefopstelling uit de doeken gedaan", zegt schepen Vanmarcke.

Twee stops

De Vinkstraat wordt op twee plaatsen geknipt worden. Daardoor krijg je een eerste verkeersas Esptweg-Vinkstraat, richting Molenstraat. De andere as is die van de Vinkstraat naar Ten Moortele-Dorpstraat. De oversteek van de woonwijk Esptweg naar Ten Moortele is dan niet meer mogelijk.

"We starten maandag met proefopstelling, zodat we de resultaten

kunnen vergelijken met deze van de vakantiemaanden juli-augustus. Eind augustus-begin september voorzien we een evaluatie en overleg met de bewoners. Zij beslissen of de stops definitief worden. Ondertussen houden we volop autotellingen en snelheidscontroles in de buurt. Het kan bijvoorbeeld niet dat de knip in de Vinkstraat voor meer verkeer zou zorgen in de achterliggende woonwijk Roekstraat", vindt ook burgemeester Alexander Vandersmissen.

370 auto's per dag

Dat er komaf moet gemaakt met het doorgaand verkeer is duidelijk. "Uit tellingen blijkt dat er dagelijks gemiddeld 370 voertuigen



Schepen Vicky Vanmarcke bij de STOP in de Vinkstraat.

door de Vinkstraat, een 30-zone, rijden. De gemiddelde snelheid in de richting van de Juniorslaan bedraagt 40 km/u. In de rijrichting

naar de Molenstraat is dat zelfs 46 km/u. Dat we hier moeten ingrijpen is wel duidelijk", geeft schepen Vanmarcke aan. (LDN)

VERENIGING IN DE KIJKER:

Door de eeuwen heen werd er duchtig gezongen door de Leestenaars. Een zangkoor bracht altijd mensen bij elkaar en zo leerde je Leest of nieuwe mensen kennen.

Het bestaan van een zangkoor moet zeker al voor 1900 genoteerd worden want in dat jaar bestond het zangkoor "St. Ceciliakring" reeds. Voor, tijdens en tussen de twee wereldoorlogen werd er gerepeteerd, gezongen en "geteerd". Alfons Hellemans

stond gekend als de dirigent en Edward Fierens als organist. Bekende en trouwe koorleden waren Meester Selleslagh, Florent Mertens, Felix Van der Hasselt, Richard Van Praet, Bert Huys, Viktor De Laet, Mon Mertens, Jos De Smet, Louis Verbruggen en Viktor Selleslagh. Na WO 2 werd de vereniging omgedoopt tot het koor: "St. Gregorius". In 1957 werd binnen de fanfare het zangkoor "St. Cecilia" opgericht. Ze luisterden vooral

Palmzondagconcerten op. Het kerkkoor werd ondertussen gedirigeerd door Rik Lauwens en Maria Phippo met als organist Luc Plasqui. In 1994 ontstond het koor: "KORILE" dat tot voor de pandemie nog actief was.

Van het interview met de oud-secretaris Maurice Van de Sande over de bestaansgeschiedenis leest u hier een korte versie. (het volledige interview vind u terug op de website)



ZANGKOOR KORILE

Hoe is het koor ontstaan?

In 1994 stond het toenmalige kerkkoor olv de muzikant Jan De Decker. Hij richtte een nieuw koor op dat met een meer gevarieerd programma van profane en religieuze muziek naar buiten kon komen. Algauw telde dit koor een 35 leden. Het bestuur met voorzitter Marc Keulemans bijgestaan door Adrienne Pepermans, Chris De Smet en wijlen Griet De Gryse koos als koornaam voor Orlandus Lassus naar een Vlaams componist uit de 16de eeuw: Orlando di Lasso. Zoals afgesproken zou Jan op tijd stoppen en vond men in Wim Van Ranst zijn opvolger die het koor naar vele successen loodste en

de 10-urenmis met Posse mocht opluisteren. Door dit succes groeide het ledental en werd een 40-koppig kinderkoor opgericht olv Els Van den Bossche. Het mede opgerichte jongenskoor kende maar een kort bestaan. Wim wou het kinderkoor tot hetzelfde niveau als zijn Boomse Gregoriaantjes brengen maar dat paste niet in het Leestse kraam waardoor de samenwerking na 4 jaar ophield. Zijn opvolger, de Mechelaar Peter De Mayer, bracht enkele nieuwe zangers mee waardoor anderen weer afvielen. Met hem beleefde men schitterende momenten zoals het Afrikaans Concert en een uitvoering van "Phantom of the

Opera". Omdat de sacrale zang niet zijn ding was, eindigde zijn avontuur bij Korile. Orlandus Lassus was inmiddels noodgedwongen van naam veranderd.

Van waar die naamsverandering?

Omdat Korile de 16de eeuwse muziek niet kon brengen werd met een referendum naar een nieuwe

naam gezocht. Wijlen Inge Van Aken kwam met de originele naam KOORINLEEST. Heidi De Nef uit Walem werd de volgende dirigente die het koor naar een hoger niveau tilde met mooie uitvoeringen. Doch zij was te hoog gegrepen voor de arme koorkas. Alzo kwam Carlo Claes elke dinsdagavond van het verre Sint Niklaas naar hier om hen wegwijs te maken in de vooral klassiek getinte en andere wereldmuziek. Na 13 jaar was men uitgekeken op zijn repertoire en diende hij in alle vriendschap zijn ontslag in.

De coronacrisis gooide weer roet in de zoektocht naar een nieuwe koorleider en tot op heden zit men nog zonder enig vooruitzicht.

Iedereen wordt ouder, er komt sleet op de stemmen en men vind geen jonge koorleden meer door het over aanbod van nevenactiviteiten. Voorlopig herbeleef men de gloriemomenten via de talrijk opgenomen CD's.

Hoe kijk je na deze verplichte adempauze terug op jullie werking?

Na 26 jaar blik men tevreden terug. De sfeer binnen het koor en de bekommernis voor elkaar blijven levendig dankzij andere activiteiten zoals de fietstocht en het ledenfeest. Van een echt Leests koor zijn ze geëvolueerd naar een koor waar mensen uit andere gemeenten graag op af komen voor de gezellige sfeer.

En een nieuwe dirigent met jonge ideeën?

Alle ideeën zijn welkom en men wil zo vlug als men kan terug starten!

Contact Korile: lamberts.marc@telenet.be - Contact Kerkkoor nad.goes@telenet.be (nvdr: Zijn ze in Leest dan uitgezongen? We hopen van niet? Muziek brengt mensen bij elkaar?) B.L.

Wie zoekt die vindt

Ben je op zoek naar iemand om eens mee te gaan wandelen, naar hét ontbrekende voorwerp in je verzameling, of heb je iets in de aanbieding? Dan kan je daar vanaf nu een niet-commercieel zoekertje voor plaatsen in Iedereen Leest! Mail jouw zoekertje naar iedereenleest@leest.be of schrijf naar Iedereen Leest p/a Kouter 116 2811 Leest.

GEZOCHT: Sprekers Leests

Wij zoeken Leestenaars die het Leestse dialect nog kunnen spreken en begrijpen. Binnenkort houden we veilige sessies rond een tuintafel om ons rijk dialect eens door te nemen en op band te nemen. Ben je of ken je zo iemand of wil je hieraan meewerken, laat het ons dan weten! Als we voldoende materiaal bijeenkrijgen, schrijven we er een "Liéste diksioneir" mee voor het nageslacht. bart.lauwens@skynet.be of 0479/359413

GEZOCHT: Expert aspergedam

Ik zoek iemand die weet hoe je een aspergedam aanlegt, en mij daarmee zou willen helpen.

machteld.verbruggen@telenet.be of bel 0474/92 01 64

GEZOCHT: Vrijwilligers

Onze krant wordt door vrijwilligers aan huis bezorgd. We kunnen daarbij nog wat hulp gebruiken zodat niemand te lang op zijn krant moet wachten. Wil jij vier keer per jaar 'Iedereen Leest' bussen in je straat, neem dan met ons contact op. We zoeken ook regelmatige bezoekers van de woonzorgcentra waar Leestenaars verblijven, die een pakketje kranten willen meenemen voor de bewoners. Mail naar iedereenleest@leest.be of bel 0474/92 01 64.



Beste Wandelvrienden,
Wandelclub DE SLAK uit Leest blijft ook in deze coronatijden niet bij de pakken zitten!

Om lichaam en geest in conditie te houden hebben we voor u tot 15 juni 2 mooie wandelparcours afgepijld met start en aankomst op de parking van voetbalclub ZENNESTER, Boomkesstraat Hombeek. Het eerste parcours van 7 km is geschikt om af te leggen met buggy. Het tweede parcours bedraagt 13,6 km en loopt via landelijke wegen, een stukje Oxdonk, het Wad, Aland en het Heiken. Beide 'lussen' kunnen ook gecombineerd worden tot 1 grote wandeling! Er is tevens een alternatief parcours van 8 km voor rolstoelen.

Voor alle info in verband met onze vereniging:



**www.deslak.be
info@deslak.be**





Hoe is het om je roots in dit dorp te hebben? Wat is typisch voor een Leestenaar? En waarom komen mensen in Leest wonen? Dat kom je te weten in deze reeks 'Binnen zonder bellen'. Wij brengen burens samen, mensen die naast mekaar wonen en van wie de ene kant hier z'n wortels heeft, de andere kant hier misschien nog maar enkele jaren woont. Hoe kijken beide kanten naar wonen en leven in ons dorp?

Binnen zonder bellen!

*"Ik heb Leest leren kennen,
maar Leest mij ook!"*

Op het moment van dit interview regent het pijpenstelen én zitten we nog steeds in vreemde tijden, waarbij binnengaan bij mensen niet aangewezen is. Gelukkig zijn Paul Peeters en zijn vrouw Anny Winnen op alles voorzien: in de garage, met openstaande poort, staan de stoelen op veilige afstand van mekaar én is er zelfs een terrasverwarmer opgesteld. We hebben al in minder aangename omstandigheden gewerkt!

Met Paul en Anny keren we even terug naar de jaren zeventig. Paul heeft werk gevonden bij Eternit, in Kapelle-Op-Den-Bos. Anny en hij wonen op dat moment in Budingen, een landelijke gemeente tussen Leuven en Hasselt, in de provincie Vlaams-Brabant. Om dicht bij het werk te wonen, verhuizen ze naar een appartement in Mechelen. Maar... van het platteland naar de stad is toch een hele aanpassing. Anny vertelt: "Als je landelijk opgegroeid bent, verlang je toch altijd weer terug naar de velden." En zo gebeurt het dat het koppel in 1975 in Leest terecht komt, in een huurhuis in de Dorpsstraat. Enkele jaren later bouwen ze een huis in de Vinkstraat, waar ze 25 jaar zullen wonen, samen met hun twee kinderen. En in 2004 verhuizen ze tenslotte naar een nieuw huis in de Molenstraat, op de plek waar we nu zitten voor het interview. "Mijn man houdt nogal van bouwen", lacht Anny.

Snel een eitje halen

Aan de overkant, schuin tegenover het huis van Paul en Anny, wonen Myriam De Laet en Tony Peters. Myriams ouders woonden in Ten Moortele en waren Leestse melkboeren. Ze hadden koeien, maar teelden ook asperges en spruiten. Hun velden bevonden zich waar nu de Molenstraat ligt, dus is het niet verwonderlijk dat de kinderen daar in de buurt bleven wonen. "Ze noemen de Molenstraat soms ook wel eens de *De Laet-straat*", lacht Myriam. Want verschillende broers én haar moeder (Simone Verbruggen) wonen op enkele honderden meters van mekaar, haar zus woont in het ouderlijke huis in Ten Moortele. "Het is wel leuk dat we allemaal zo dicht bij mekaar wonen, onze tuinen grenzen zelfs voor een groot deel aan mekaar! En als ik iets nodig heb of ik kom een ei tekort, ga ik snel even bij hen langs."

De burens maken regelmatig een praatje met mekaar, vertellen ze. "We lopen mekaars deur niet plat, maar we helpen elkaar. Zeker tijdens de eerste lockdown was het leuk om contact te hebben, want we kwamen allemaal buiten, om 20u, om te applaudisseren voor de zorg, en dan babbelden we nog wat", zegt Myriam. Vroeger werd er ook al wel eens een straatfeest

georganiseerd. "Hopelijk komt dat er na corona ook weer van!"

De theorie van de Leestenaren

Myriam is geboren en getogen in Leest, haar ouders waren Leestse landbouwers, zij is wat Paul noemt een 'echte Leestenaar'. "Je kan de Leestenaren eigenlijk in drie categorieën opdelen", vertelt hij ons. "Je hebt dus de échte, oorspronkelijke Leestenaren, van wie ook vaak de ouders en grootouders hier al woonden." Dan heb je de nieuwe Leestenaren, mensen die van elders naar hier verhuizen, en die kan je volgens Paul in twee groepen onderverdelen. "Je hebt enerzijds de mensen die hun best doen om zich in Leest te integreren, en daar zou ik dan graag ons toe rekenen." Paul raakte immers al enkele jaren na aankomst in Leest betrokken bij het verenigingsleven, via parochiezaal Ter Coose, waar hij 18 jaar lang voorzitter van was. "Ik heb toen Leest leren kennen, maar Leest heeft zeker ook mij leren kennen", vertelt hij over die periode. (Wil je meer lezen over zijn engagement voor de parochiezaal? Lees dan de uitgebreide versie van dit artikel, op www.leest.be!)

Anderzijds, vertelt hij, heb je de mensen die hier een huis kopen of bouwen, maar zich verder niet mengen in het dorpsleven. "Zij hebben vaak hun eigen netwerk, hun vriendengroep en hun actieve leven bevindt zich elders." Het is ook niet altijd evident, geeft Paul toe, om als 'buitenstaander' binnen te geraken in een groep van echte Leestenaren. "Het kan soms wel overkomen als een erg gesloten gemeenschap." Je stapt inderdaad niet zomaar even ergens binnen, als nieuweling, om je bij een Leestse vereniging aan te sluiten. Anny: "Het helpt als iemand van Leest je introduceert."

Het belang van het verenigingsleven

Het is wel iets heel erg typisch voor dit dorp, het verenigingsleven. Het lijkt in Leest een langer leven beschoren dan in vele andere Vlaamse dorpen, waar het al lang uitgestorven is. Paul: "Het lijkt wel of iedere Leestenaar lid is van een vereniging." Al moeten we meteen zeggen dat we de uitzondering op die boutade

gevonden hebben! Myriam: "Ik ben op dit moment inderdaad niet direct actief hier in het dorp. Vroeger speelde ik wel basket bij vevoc damesbasket en gaf ik nog kleuterzwemmen voor de Gezinsbond. En het is ook niet dat ik niet actief ben: we hebben altijd veel gereisd met ons gezin, ik maak graag culturele uitstapjes of ga fietsen en wandelen in de natuur. Dàar gaat mijn vrije tijd naartoe!"

Of je nu hoort tot de categorie van 'echte'

Leestenaren, of van elders kwam en hier bent komen wonen: we wonen allemaal in hetzelfde dorp, genieten van dezelfde groene ligging én van de stad dichtbij. We vormen met z'n allen dat dorp, en voor een buitenstaander zijn we gewoon allemaal inwoners van Leest. Dat is het belangrijkste, en dat is meteen ook wat we met deze rubriek trachten te doen: de verschillen wat wegwerken en mensen samenbrengen. Want, jawel: iedereen Leest! (KV)



**HUISHOUDPRODUCTEN
AAN SCHERPE PRIJZEN**

15% KORTING VANAF €25
KORTINGSCODE: ZEEPBARON15

KORTING GELDT ENKEL VOOR POSTCODES 2811-2800-2801

WWW.ZEEPBARON.BE

BAKKERIJ GOBIEN 1 JULI 1921 - 1 JULI 2021



ONZE LAATSTE WARME BAKKER

Willem Gobien dooft de oven!

Victor Gobien startte zijn bakkerij op 1 juli 1921 aan De Knip op "d'Haa. De boeren brachten hun meel naar de bakker en die bakte dan een aantal broden voor de boer. Victor klopte zijn nachtelijke uren tot in 1960. In het dorp, in "De Root", waren ondertussen de broeders Piessens (Flor, Gaston en Albert van de Blokmaker) ook begonnen met brood te bakken voor de boeren en uit te voeren met de hondenkar en per "triporteur". Gaston had later een bakkerij in Battel en Albert bleef in Leest voort bakken en richtte een bakkerswinkel

in. Alfons Hellemans en zijn vrouw Amelie Portael namen in 1960 de zaak over en baatten de bakkerswinkel verder uit. Victor Gobien 's zoon Marcel, nam datzelfde jaar de zaak over van zijn vader en bleef in de gesloten bakkerij kneden tot in 1978. Ondertussen verhuisde collega Hellemans een beetje verder in "De Root" (waar nu de nieuwe Delhaizeparking is) en richtte een grote bakkerij annex voedingszaak op. In zijn vorige bakkerswinkel kwam concurrent Schoeters zijn broodjes bakken. Op dat moment kende Leest 3 warme bakkers.

Ondertussen was Marcel Gobien 's zoon Willem (Willy) op 1 juli 1978 als 18 jarige in het familiebedrijf gestapt. Samen met zijn vrouw Kristel leverden ze brood aan huis. De burens en vaste klanten kwamen ook aan de deur hun brood kopen. Het koppel heeft altijd alles met hart en ziel en op hun eigen gemoedelijke manier gedaan. Zoon Geoffrey volgde bakkerijschool maar zag het niet zitten om zo hard te werken als zijn ouders. Op 1 juli 2021 gaan ze definitief met pensioen.

Ondertussen heeft het bakkerskoppel 2 kinderen en 2 kleinkinderen. Lloyd en Gaëlle popelen om met hun grootouders eindelijk eens naar feestjes te kunnen gaan en heel wat vrije tijd met gezellige activiteiten op te vullen. Het zal een beetje wennen zijn om het nu wat kalmer aan te doen na 44 jaar hard labeur? Wij zullen ook de geur van het verse brood missen! Tot 20 juni kan u nog bij hen terecht. En wij hopen dat er ooit terug een warme bakker komt of desnoods een cafébaas die per vergissing zijn bierresten verwerkt tot brood? B.L.

WORDEN GEMIST

Veel te vroeg moest er afscheid worden genomen van **Eddy van den Heuvel**, echtgenoot van Marina Van Bosstraeten en vader van Sandra. Hij is geboren op 26 december 1957 en thuis in Leest, omringd door zijn echtgenote, dochter en naaste familie overleden op 31 oktober 2020.

Louis Van Hoof, geboren in Leest op 14 mei 1928, overleed in het AZ St.-Maarten op 3 april 2021. Hij was de echtgenoot van Elodie Selleslagh en de vader van Eddy en Rudi. Hij was de oprichter van 'Garage Van Hoof' in de Dorpsstraat.

Julienne Lamberts, weduwe van Charel Lauwens en moeder van Vera en Franky, werd geboren in Leest op 16 oktober 1930 en overleed in het AZ St.-Maarten op 9 februari 2021.

Gustaaf "Stafke" Publie overleed in zijn huiskring in Leest op 18 maart 2021. Stafke, echtgenoot van Marie-Jeanne Spoelders en vader van Jean-Pierre en Linda, werd in Blaasveld geboren op 18 maart 1938.

Wil u het overlijden van een familielid melden dan kan dit door het zenden van een overlijdensbericht naar iedereenleest@leest.be of p/a Kouter 116 2811 Leest.



LIËSTS VEU GEVORDERDEN 'T GAT VAN DE WEIRELD. DIEËL IEËN.

Mense, mense, mag 'k efkes elle aandacht veu iet ieël speciaal. 'k em van de weik nen oeproof van iemand binne gekrege. Dieë mens is mê iet ongeloeëflek bezig, moa en ei wa eulp noeëdeg van aale. En ei namelouëk een ieël langk zieël noeëdeg, een ieël langk zieël. Ja, 't mut wel 6.878 km langk zên. Jaa, 'k wee g' et, 't as een lang zieël, ieël langk. Moa 'k zal misschienst ieëst is ouëtlegge waaveu da ta mut die-ne:

Sjarel Vandeput is mê zenne maat, de Swa, een gat aan 't grave. Gelle paast na "een gat grave", wa is daa na aan, daa edde toch zeker gieën zieël van 6.878 km veu noeëdeg. Jaa ..., nieë ..., 't is ouëgentlek gieën gewoeën gat da ze aan 't grave zên eh, nieë, nieë. Ze grave ouëgentlek ne put ielemaal los-en-

deu de weireld. Jaa, ze wille een gat grave tot in Ostralië. Jaa, ik doecht oëk ieëstes da die manne goe zot ware, echt goe zot. Wie graaft 'r na een gat los-en-deu de weireldbol? Ni normaal eh.

Moa dêen ei de Sjarel daa nen ielen ouëtlegge gedaan, jaa da was ni in ieën twieë drouë gedaan. En 'k mu zegge da menne mond ope viel tot oep de grond toen da 't em ieël da geval ouët de doeke gedaan ad, ongeloeëflek. 'k zal ale da de volgende kië is ielemaal ouët legge want 'k mu na stoppe want 'k mu gaan petatte schelle van ons Marie. Maar denkt eraan eh, een zieel van 6.878 km eh. Allee, veu de moment komme ze al toe mê een stukske van 3.000 meter. Ge leut maar iet wete.

VeeWee

let's work

Juniorslaan 57 - 2811 Leest
t. 015 499 500
hello@theworkinggroup.be
www.theworkinggroup.be

• COLOFON •

Deze Iedereen Leest is een initiatief van de Dorpsraad van Leest en met de steun van



Teksten: Leo De Nijn
Bart Lauwens
Karen Vandermeulen
Machteld Verbruggen
Erwin Van Nobelen

Archief: Marcel Van Hoof
Tekeningen: Bart Lauwens

Foto's: Paul Van Roy

Vormgeving: designworks

Contact: iedereenleest@leest.be

V.u. Machteld Verbruggen, Kouter 116, 2811 Leest.

ZOEKER

In de "spuit" vind je mijn favoriete pleisterplaats!

1. Keure of tekst waar afgesproken en principes op genoteerd staan.
2. Beek die Leest doormidden snijdt. Ook bekend als Molenbeek.
3. Hier gaat men kaarsjes branden en wandelen we elk jaar naartoe.
4. Gebouw op het Dorpsplein waar je gemeente-info en veel meer kan terugvinden.
5. Zomerse activiteit van de jeugdbeweging.
6. De Leestse wandelclub

Succes !

Antwoord vorige zoeker: KERSTDORP

